усміхнений кажу
згаси лампу посмішки
над заплющеними очима

тільки в темряві
стрічаємося безіменні
тільки в темряві
ми доторкнемося до шерсті смерті

здивованим долоням
накличем ніч

бо день мов птаха
в якої крила
підбиті червінню — палають.